

ЦЕНТЪР "АМАЛИПЕ"

ИНТЕРКУЛТУРНО ОБРАЗОВАНИЕ И ОБРАЗОВАТЕЛНА ИНТЕГРАЦИЯ

ИНТЕРКУЛТУРНО ОБРАЗОВАНИЕ
И ОБРАЗОВАТЕЛНА ИНТЕГРАЦИЯ

Образованието е област, в която Център „Амалипе“ работи от самото си създаване и приносът и не може да бъде оспорван. Основната кауза на ЦМЕДТ „Амалипе“ е да превърне училището в място, където всяко дете може да намери себе си, място, където всяко дете да повярва, че може да бъде отличник, място, където да получи шанс да мечтае и да бъде човек!

Всяко дете може да бъде отличник!

Ако накараш едно дете да повярва, че може да успее и искрено да се стреми към това, то ти си успял да намериш ключа към успеха в неговото развитие – оттам нататък никой и нищо не може да му попречи да го постигне. Това е основният подход, който Център „Амалипе“ прилага в рамките на тригодишната програма за Намалване на отпадането на ромските деца от училище, реализирана с подкрепата на Фондация „Америка за България“. Основен елемент от този подход е въвеждането на интеркултурно образование (с фокус върху въвеждането на часове по „Фолклор на етносите – ромски фолклор“), като средство за запазване и обновяване на културната идентичност на ромската общност, както и за взаимно опознаване и формиране на толерантност между децата от различни етноси.

По отношение на образователната интеграция Център „Амалипе“ работи в партньорство с Министерство на образованието, неговите регионални структури, общините, над 250 училища, повече от 2500 учители, висши учебни заведения и множество културни центрове в България.

ЦЕНТЪР „АМАЛИПЕ“

Програмата е тригодишна инициатива, реализирана с подкрепата на Фондация „Америка за България“ в периода 2010 – 2013 г., която систематизира и надгражда дългогодишния опит на Център Амалипе и стотиците партниращи училища в сферата на образователната интеграция и въвеждането на СИП „Фолклор на етносите – ромски фолклор“. Основната ѝ цел е превенция на отпадането на ромските деца от училище в задължителна за обучение възраст; разрешаване на проблема с големия брой отсъствия, ниския успех в училище, относително малкия процент роми, продължаващи своето образование в средни училища (гимназии), неучастието на ромски родители в училищния живот и в училищните структури на управление

В периода 2010 – 2013 г. в Програмата се включиха училища, в които се обучават деца от смесен етнически състав, като първоначално бяха включени 34 училища, а до края на проекта техният брой достигна 173.

Педагогическа концепция

Основната концепция на програмата е, че отпадането е педагогически проблем и са нужни педагогически средства за преодоляването му: социалните дейности не са достатъчни, а само допълващи. Необходима е промяна в цялостната училищна среда: промяна в използваните педагогически методи, в учебните програми, в организацията на учебния процес, във взаимодействието с родителите. Интеркултурното и интерактивното образование е най-добрата педагогическа основа за преодоляването на отпадането: пример за това са усилията на училищата, въвели СИП „Фолклор на етносите – ромски фолклор“.

Педагогическата концепция се основава на няколко принципа:

- Всеки ученик може да бъде отличник. Всеки ученик е добър в нещо. Представата за това, в какво е добър един ученик може да е различна от това, което ние си представяме като „добър в...“ Един ученик може да е добър по математика, но друг може да е добър в това да бъде лидер и да организира останалите, или да е добър в това да се ориентира в гората, или да е добър музикант. Нашият подход е: да открием тази област, в която даденият ученик е добър; да му помогне да се превърне в отличник в тази област като доразвие своите знания и умения по приемлив за обществото начин; чрез това, в което е добър да развие допълнителни знания и умения и в останалите области, които са заложили в учебните програми.

- Поставяне на високи очаквания. Всеки човек се стреми да постигне това, което се очаква от него. Много често развитието на ромските деца се предопределя от ниските очаквания, които околните

(особено учителите) имат за тях. Следователно, за да постигат по-добри резултати децата и да се развиват постоянно, пред тях трябва да се поставят все по-нови и по-високи очаквания. На всяко едно дете трябва да се покаже, че то може да успява – от там нататък да му се поставят все по-високи цели и очаквания. Всяко дете трябва да се научи да вярва, че «Аз мога да...» и «Аз искам да...»

- Училището може да бъде привлекателно за всяко дете! За да бъде училището привлекателно е необходимо децата, техните родители и местната общност, от която са част, да припознават училището като „своя“ институция. За това е нужно от една страна те да намират нещо от своята култура в училище, училището да представлява благоприятна среда за всяко едно дете, както и училището да бъде ангажирано с живота на местната общност. От друга страна е необходимо всички да виждат практическата полза от училището: учебните програми и целият учебен процес да покриват области, които дават умения за живота. („Non scholae, sed vitae discimus“ – „Не за училището, а за живота учим“);

- Училището може да бъде добре функционираща система. Добре организираното училище е най-сигурната гаранция за привличането, задържането и успеха на учениците. Добре организираното училище умее да приобщава и овластява родителите, има ресурси да предлага по-широк спектър от образователни възможности извън едносменното обучение в клас и прилага модерни педагогически методи на работа (вкл. интеркултурно и интерактивно образование).

Основни дейности по програмата

Един от основните подходи, използван в рамките на програмата, е „учители обучават учители“, т.е. използване на опита, натрупан до момента от училищата, работещи успешно за намаляване на отпадането на ромските деца от училище. За целта беше определена група от „базови училища“, които са натрупали опит и успехи в усилията за привличане и задържане на ромските деца в училище: в рамките на програмата за въвеждане на СИП „Ромски фолклор“ и други програми. Те подкрепят нови / пилотни училища в

разработването и изпълнението на училищни програми за превенция на отпадането. Всяко от училищата, включени в Програмата трябва да приеме своя Училищна програма за намаляване на отпадането, която да включва дейности за формиране на благоприятна среда с цел подкрепа за качествено образование и образователната интеграция на ромските деца. Всяка програма трябва да включва следните елементи:

- Обучение на всички учители за ефективна работа в мултиетническа среда, което се провежда от специално обучени учители (т.нар. „базови учители“).

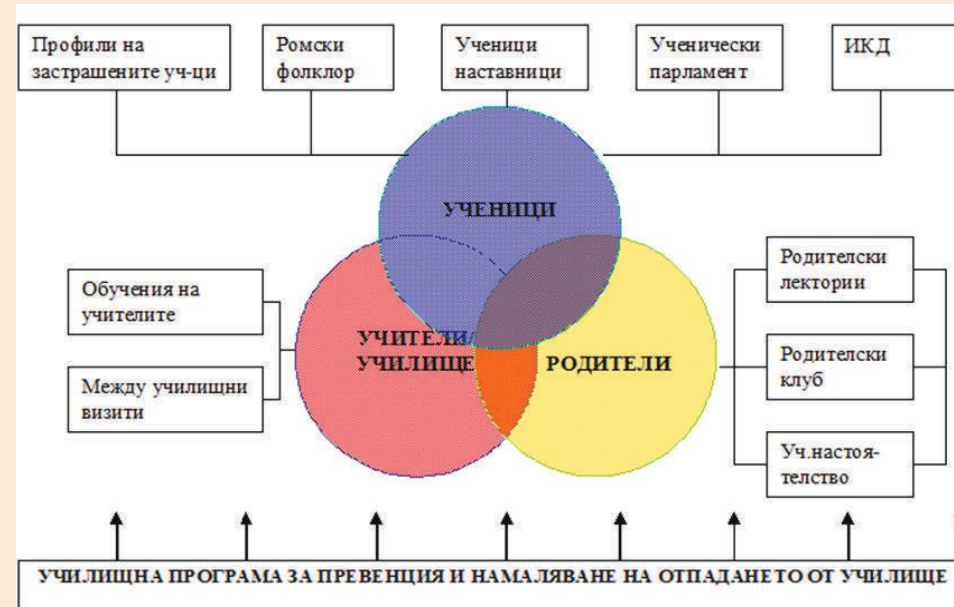
- Въвеждане на интеркултурно образование: чрез СИП „Фолклор на етносите – ромски фолклор“, извънкласни форми, в часовете по предметите от задължителната подготовка.

- Дейности за овластяване и ангажиране на родителите: Учредяване на активно училищно настоятелство и включване и на родители от ромски произход; създаване на родителски клуб от активни родители с цел ангажиране на родителите в решаването на проблеми, свързани с деца, застрашени от отпадане; организиране на общностни дискусии/ родителски лектории и «училище за родители» по наболели проблеми

- Създаване на ученически парламент – с ученици от смесен етнически състав/там, където е възможно/ с цел активно включване на учениците в училищния живот; ангажирането и овластяването им за вземане на решения, касаещи техния престой в училище; подкрепа за застрашените от отпадане ученици

- Връстници помагат на връстници (наставници): чрез тази практика ученици, които са постигнали добри резултати в училище се включват като ментори/наставници на ученици, които имат проблем с отпадането (лош успех, безпричинни отсъствия по различни причини, проблеми с други ученици и др.)

- Индивидуална работа със застрашените от отпадане: Изготвяне на профил за застрашените от отпадане деца; изготвяне на портфолио на всяко дете, изучаващо СИП „Фолклор на етносите“, в което се събират материали за работата и развитието на детето.

РЕЗУЛТАТИ

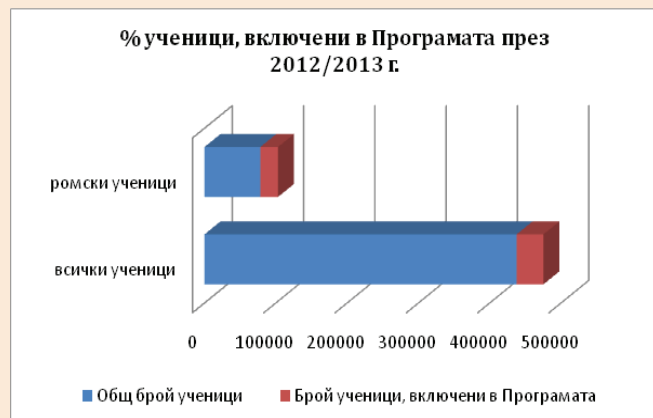
Училищата през трите години на програмата се увеличаваха прогресивно: от 34 през първата, 90 – през втората и 173 през третата. Общо 37735 ученици влязоха в класните стаи в тези училища в началото на учебната 2012/2013 година (за трите години на Програмата в нея бяха включени общо 45446 ученика), като ромските деца представляваха 65 % от тях. И въпреки, че нашата цел беше цялостна промяна на учебната среда, ние си поставихме за цел по-концентрирано въздействие върху най-рисковите групи – IV, VII и VIII клас (тъй като това са класовете, в които децата трябва да бъдат подготвени и мотивирани, за да продължат образованието си в следващия етап/ степен). Целенасочено проследявахме развитието и постиженията и на децата, включени в групите по СИП „Фолклор на етносите – ромски фолклор“, за да проверим хипотезата, че тези часове неизменно допринасят за задържането на децата в училище и постигането на по-високи

„НАМАЛЯВАНЕ НА ОТПАДАНЕТО НА РОМСКИТЕ УЧЕНИЦИ“

образователни резултати.

За последните три години (2010 – 2013) Програмата обхвана около 8% от учениците в основна степен на образование и 24% от ромските ученици в

училищата в България.

Най-осезаема и видима е промяната в училищата, които най-рано започнаха участието си в Програмата или се включиха през втората година и най-продължително време прилагат елементите ѝ. Фактът, че 18 от тях се превърнаха от пилотни в базови показва, че всяко училище може да бъде желана територия за ученика.

Училищната програма за превенция на отпадането е основен инструмент за планиране на дейностите по задържане на децата в училище. Определяйки целите и целевата група, върху която иска да въздейства, всяко училище само решава какви конкретни дейности ще реализира за задържане и привличане на децата в зависимост от специфичните проблеми, с които се сблъсква. Общото във всички училищни програми е, че предвиждат дейности в следните насоки:

- Обучение на всички учители за ефективна работа в мултикултурна среда. През 2012/2013 учебна година като базови учители бяха обучени 81 педагози, които осъществяваха ежесечно обучение в пилотните училища. Защо избрахме този подход? Идеята дойде от самите учители: имаше нужда огромният опит, който те са натрупали да бъде споделен и предаден на други техни колеги по съвсем практически начин, опит, който ние само систематизирахме и събрахме на едно място. В резултат на това достигнахме до около 2200 учители и директори.

- Въвеждане на смесени групи (групи, в които участват деца от различен етнически произход) по „Фолклор на етносите – ромски фолклор“. Техният брой от първата до третата година също прогресивно

нарастваше с нарастването на броя на училищата: от 633 ученика през първата година на програмата, броят им през третата година достигна до 4162.

- Дейности за активно участие на родителите в училищния живот: през третата година на програмата активно работиха 129 родителски клубове. Организирах се над 380 лектории, „Училища за родители“, беседи, дискусии и най-различни извънучилищни мероприятия, а в 50 %

от училищните настоятелства се включиха и родители от ромски произход.

- Дейности за активизиране на учениците: създадени са над 146 Ученически парламента, а над 750 ученици-наставници подпомагат задържането и повишаването на мотивацията за учене на своите съученици.

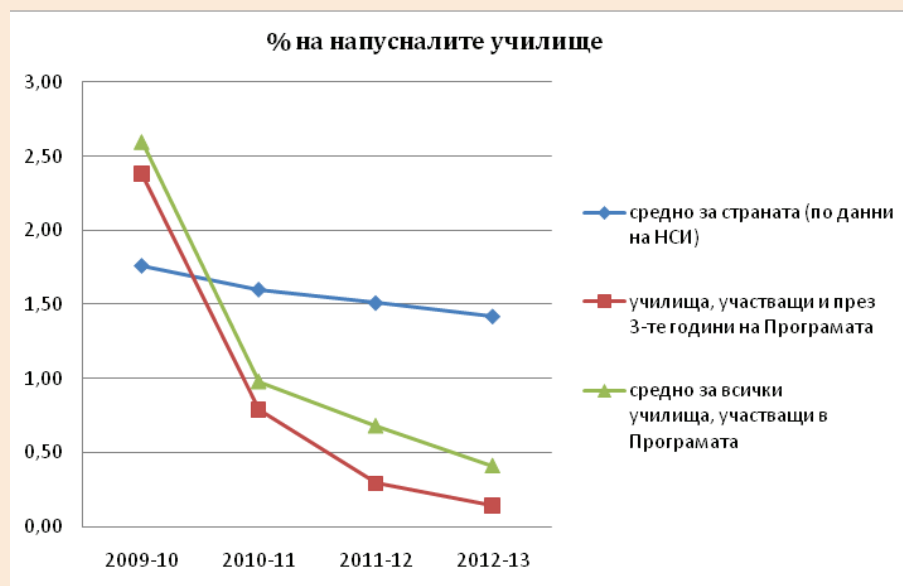
- Индивидуална работа с деца в риск от отпадане: във всеки случай на застрашен от отпадане с него се извършваха превантивни дейности – 1087 бяха застрашените от отпадането ученици, за които Регионалните координатори към Център Амалипе, съвместно с училищните екипи и модераторите от Центровете за развитие на общността, водеха профили и полагаха ежедневни грижи.

- През 2012 г. моделът бе допълнен с дейността на Центровете за развитие на общността, създадени от „Амалипе“ в общините Нови пазар, Камено, Пещера, Етрополе, Бяла Слатина и Павликени, както и Стражица, Раднево, Долна Баня и Кнежа. Те активизираха и организираха родителската общност за подкрепа на по-доброто образование на ромските деца. Тяхната дейност завърши създадения модел, превръщайки училището в средище за местната общност.

В края на учебната 2012/2013 година от общо 37735 ученици:

В резултат от интервенциите по програмата, нивото на отпаднали ученици в 173-те училища, участващи в нея, бе намален от 2.60% (среден процент за годината, предхождаща тази, в която съответното училище се е включило в Програмата) до 0,41% в края на учебната 2012/2013 (157 отпаднали ученика). От тях само 14 са от рисковите класове (7 ученика от IV клас и 7 ученика от VII клас). А фактът, че само един от отпадналите ученици е от групите по „Фолклор на етносите – ромски фолклор“ показва безспорния принос на тези часове за привличането и задържането на децата в училище. За трите години на Програмата учениците, „спасени“ от отпадане надхвърли 1100 деца.

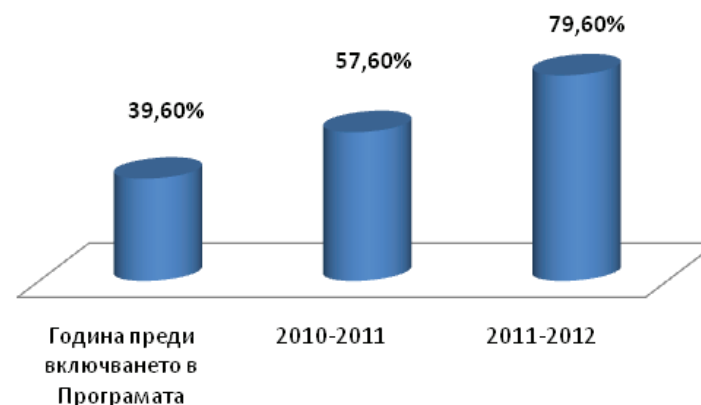
Средният брой на отсъствията (включващ всички отсъствия - извинени и неизвинени) в училищата, включени в Програмата през учебната 2012/2013 спадна до 28.6 отсъствия на ученик, сравнено със 110, което е критичната граница, приета от Министерството на образованието. В същото време средният брой на отсъствия за ученик при тези, които посещават часове по „Фолклор на етносите - Ромски фолклор“ е 15.12 (включващ всички отсъствия, извинени и неизвинени), което показва, че концентрираната намеса и дейностите по Програмата, значително намаляват нивото на отсъствия.

Програмата оказва сериозно въздействие и върху броя на децата, продължаващи своето образование в гимназиална степен. Дейностите за постигане на тази цел са разнообразни: мотивационни кампании, съвместни инициативи със средните училища, срещи с успели ромски младежи и т.н. В резултат от това броят на учениците, продължаващи образованието си в средни училища след 8 клас се увеличи двойно.

Резултати от училища участващи в трите години на програмата

% на учениците, продължаващи образованието си в средни училища

Казус: Адриан е ученик от ОУ „Васил Левски“, село К. Ученикът е четвърто дете в семейството, което е с добро материално положение. Той има примера на своите по-големи братя, двама от които са със средно и един със завършено основно образование. Въпреки това ученикът посещава учебни занятия епизодично, често отсъства от училище.

Училищното ръководство се опитва да се справи с проблема с всички традиционни методи. Не помагат обаче нито наложените наказания, нито спирането на детските надбавки, или изпращаните от класния ръководител писма до родителите. В разрешаването на проблема се включват и базовите учители Мая Здравкова и Васил Димитров. Към Адриан са прикрепени двама съученици наставници: ученик, който се ползва с авторитет сред своите съученици и най-добрият приятел на Адриан. Двете момчета приемат присърце и съвсем сериозно възложената им задача да помогнат на своя приятел да промени отношението си към училище. Ежедневно, сутрин, те се отбиват в дома на Адриан, за да тръгнат заедно за училище. Когато това не се случва те информират класния ръководител и базовите учители. В един продължителен период от време, домът на Адриан е посещаван често от господин Димитров. Много разговори са проведени с родителите му и със самия ученик. Търсят се причините за неговата апатия, набелязани са мерки за повишаване интереса му към училището. В резултат на всичко това, ученикът не отпада от училище. През следващата година, спомощта на своите „наставници“ Адриан успява да намери подходяща

приятелска среда. Група момчета от ромски произход, с по-висока мотивация за учене го приемат радушно и това го кара да се почувства по-комфортно в училище. Познанията му по биология и география издигат авторитета на ученика сред съучениците му и постепенно той печели уважението им. Това допринася много за повишаване на мотивацията му за учене, започна редовно да посещава учебни занятия и завършва успешно основно образование. Сега Адриан продължава средното си образование в ССГ гр. Садово.

През 2011/2012 учебна година към педагогическия екип на Център „Амалипе“ се присъединиха четирима Регионални координатори, след което поради увеличаването броя на училищата, с които работим, те станаха шестима. Тяхната роля беше да посещават всяко едно училище и методически да подпомагат учители и директори за разрешаване случаите на застрашени деца от отпадане и успешна интеграция на децата от етническите малцинства.

В цялостната работа по Програмата за намаляване отпадането на ромски деца от училище бяха включени и модераторите от Центровете за развитие на общността (създадени то Център Амалипе в 11 общини – Велико Търново, Павликени, Долна Баня, Пещера, Нови Пазар, Камено, Стражица/Лясковец, Кнежа, Бяла Слатина, Етрополе. Така, заедно – училище, регионални координатори, модератори и местна общност успяха да постигнат завидни резултати в решаването на проблемите пред образователната интеграция.

**ИНТЕРКУЛТУРНО ОБРАЗОВАНИЕ
И ОБРАЗОВАТЕЛНА ИНТЕГРАЦИЯ**

Казус: В началото на м. май 14 годишната Б. споделя с директорката на училището, намерението на баща си да я „омъжи“ за 10 – годишния Ж. и да я спре от училище. Ученицката е с много добър успех, много мотивирана да завърши училище и въпреки, че семейството е едно от най – бедните в плевенското село, идва всеки ден на училище. Активно участва в училищни инициативи и често помага на по – малки от нея ученици, оставайки след учебните часове.

Директорката предприема бързи мерки. Тя подава сигнал в РПУ – Плевен и информира кмета на селото. На разговор, в присъствие на представители от Детска педагогическа стая и Отдел „Закрила на детето“, са извикани родителите и на двете деца. На родителите на Б. е обяснено подробно какви са правата на детето им и как могат да им бъдат отнети родителските права и срещу тях да се потърси наказателна отговорност. Бащата признава, че не знае това и съжалява за постъпката си.. Готов е да сътрудничи на институциите. Не на това е съгласен бащата на „младоженеца“. Той твърди, че булката е собственост на 10-годишния му син. Представителите на ОЗД и ДПС обясняват подробно, че при подобна постъпка незабавно ще бъде подведен под наказателна отговорност за педофилия и изнасилване (подозира се, че бащата на младоженеца възнамерява лично да се възползва от малолетната „булка“) и домашно насилие, а затова законът предвижда затвор от 10 години. В края на срещата родителите и на двете деца подписват документ, с който се задължават да не задомяват децата си до навършване на 18 години и са предупредени, че ще бъдат строго

наблюдавани. Б. е настанена временно в защитено жилище. И двете деца продължават образованието си. От началото на уч. 2012/13 г. Б. е редовна ученичка в шести клас. Завършва с много добър успех и мечтае като завърши основното си образование в селото, да продължи да учи специалност „фризьорство“ в областния град. Ж. завърши успешно четвърти клас. Избягва да говори за случилото се и предпочита да играе със своите връстници. Кварталният полицай и кметът следят поведението на Б. и Ж.. На територията на община Плевен през последната година има повече от 10 повдигнати прокурорски обвинения срещу, които не позволяват на децата си да изживеят своето детство.

Казус: Ученици от шести клас (90 % са от ромски произход) масово не посещават училище след Коледната ваканция. Децата са реално застрашени от отпадане и невъзможност да завършат срока и годината. Ден преди официалното приключване на първия учебен срок в класа се очертават само 3 ученици, които няма да имат слаби оценки за срока. Проблемните оценки са не заради незнание, а заради несериозно отношение към образованието. Учениците имат и арогантно поведение към учителя по математика, предмета по който има най – много двойки. Класът е носител и на най – много отсъствия – извинени и неизвинени.

По идея на директора, регионалния образователен координатор към Център “Амалипе” и Родителския клуб в началото на м. февруари се провежда извънредна родителска среща с ученици и родители от „проблемния” клас, които присъстват благодарение на родителския клуб. На срещата присъстват всички преподаватели, които имат учебни часове в този клас, представители на Ученическия парламент, базовият учител Т. Костовска и регионалният координатор. Всички търсят съвместно решение, а не виновници, тъй като започват срещата с взаимното споразумение, че вновни за създадалата се ситуация са абсолютно всички. Представителите на Ученическия парламент изразяват своята готовност да помогнат на децата, като ги включат в училищни инициативи. „Ние ги предизвикваме: докажете, че можете!” Първото предложение е да се подготви подходящо представяне на класа за 8 април. „Защо само лоши неща да се чуват за вас? И как другите да разберат, че можете да бъдете и

по – добри?!” Представителите на родителите и част от Родителския клуб също подкрепят идеята. Г-жа Теменужка Костовска запознава учениците и родителите с изявите, които се планират през м. март и м. април и предлага на самите тях да си изберат в какво могат да се включат. Ученици от Ученическия парламент предлагат да помогнат за наваксването на учебния материал. Родителската среща приключва с предложението на директора през следващите 2 – 3 седмици в учебните часове да влизат и родители. В следващите няколко месеца в шести „б” клас в училището се случва тотална промяна. В учебните часове, в които има проблеми с дисциплината влизат родители (онези, които имат възможност и са свободни); с учениците се работи извънредно като се дават допълнителни часове по математика, български, английски и география (включват се всички преподаватели от училището); класът масово се включва в училищните инициативи, организирани от Ученическия парламент, а няколко от момичетата стават част от групата по „Фолклор на етносите” и започват сериозни

занимания за изучаване на ромски песни и танци. Първата възможност за изява е по повод Международния ден на ромите – 8 април. Учениците са част от организаторите и участници на училищната инициатива, на която присъстват кметът на града и няколко общински съветника. В края на м. април отново се провежда родителско – ученическа - учителска среща на която директорът отправя благодарствени думи към всички, които са се включили в разрешаването на сериозните проблеми с класа. Отчитат се и повишаване на успеха и рязко намаляване на отсъствията. Дадено е и обещание: Ако класът продължи да бъде старателен в учебно – възпитателен процес и активен в извънкласните дейности, ще получи специална награда в края на годината – пътуване до Велико Търново по време на Детския ромски фестивал „Отворено сърце”.

В началото на месец юни танцовият състав от СИП „Фолклор на етносите – Ромски фолклор” на СОУ „Христо Смирненски” – гр. Койнаре участва в X Детски ромски фестивал. Под бурните аплодисменти на публиката момичетата на Валя Бетова и Пенка Белякова изпълниха своя танц по музика на популярен руски романс. Сценичните им костюми и ведрото настроение са забелязани от многобройната публика и те често позират за снимки пред фотообективите. Момичетата, които спечелиха сърцето на публиката са именно шестокласничките от „проблемния” шести „б” клас.

Седмица по – късно учебната година приключи. По инициатива на Родителския клуб бележниците на учениците бяха раздадени тържествено в присъствието и на ученици, и на родители. Класният ръководител отчете добър среден успех и само двама ученика като носители на слаби оценки. От името на ръководството най-активните в извънкласните дейности получиха грамоти.

Така, с общи усилия, беше спасен клас от 26 ученика, от които 18 бяха застрашени от отпадане.

Казус: Гюнай и Тунай са двамата братя, които просят и отсъстват често от училище. Имат лоша дисциплина и ниски оценки. Дватама родители са без образование и имат още 4 деца, две от които са глухоними. Родителите са безсилни да се справят със ситуацията и да спрат децата да просят.

След като ситуацията е обсъдена заедно от Директора на училището, общностните модератори към Центъра за развитие на общността и ученическият парламент, децата са включени в ученическият парламент. С помощта на своите съученици от ученическият парламент те започват да се включват в разнообразни дейности, възлагат им се отговорности. Постепенно те започват да променят отношението си и да поемат отговорност за нещата, които правят. Фактът, че и на тях им се възлагат задачи, за които те отговарят, след което получават заслужена похвала от съученици и преподаватели, постепенно започва да ги убеждава, че и те могат да се справят. Това повишава интереса им към училище, където вече се чувстват значими. Това ги прави и по-мотивирани, да намалят отсъствията си и да не просят.

Казус: Анифе е в 8 клас. През целия първи срок не е посещавала училище. В семейството ѝ има 10 деца, бащата е безработен, а майката е в поредния отпуск по майчинство. Родителите ѝ разчитат на социални помощи и месечните добавки за деца. Незаинтересоваността им към децата е довело до "омъжването" на Анифе през лятната ваканция, т.е. след края на седми клас. След последвалия аборт "бракът" е прекратен, а Анифе изпратена при леля си в Гърция.

След като разбира, че се е върнала от Гърция, класният ръководител, заедно с родителския клуб, изготвя индивидуален план за връщането на Анифе в училище, за да успее да завърши основно образование. Един от родителите от родителския клуб поема ангажимент да говори с родителите на Анифе, тъй като е близък стях. Това допринася за връщането на ученичката в училище. От месец януари до края на учебната година тя няма нито едно неизвинено отсъствие, редовно посещава учебните занятия. Успешно завърши основно образование.

Казус: Ангелина е в VI клас. Баща ѝ не я пуска на училище, тъй като Ангелина се оплакала, че по-големите момчета я закачат.

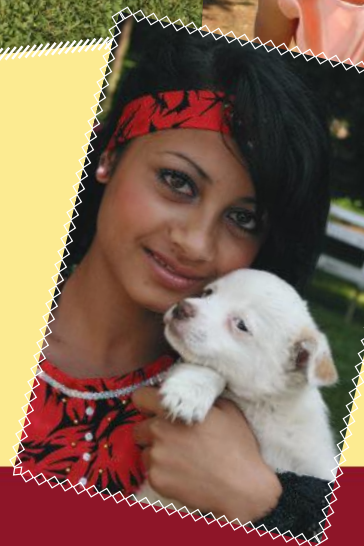
Благодарение на член на родителския клуб от същото населено място родителите на Ангелина разбират колко е важно за дъщеря им да посещава училище. Бащата на момичето присъства на всички обучения, които се провеждат всеки месец с родителите. Следват разговори на класния ръководител и директора с бащата, както и редовни посещения на член на родителския клуб в дома на семейството. Ученичката редовно посещава училище и завършва успешно учебната година.

Казус: Костадинка е ученичка в 6 клас в СОУ „Хр. Ботев“ гр. П. В началото на учебната година ученичката посещава учебни занятия. След около месец спира да ходи на училище и напуска дома си доброволно с приятеля си без да уведоми родителите си. След една седмица престой в близки на семейството, тя се прибира и заявява на родителите си, че желае да живее на семейни начала със своя приятел, който е в десети клас. Междувременно СОУ „Хр. Ботев“ се включва в националната програма за намаляване отпадането на ромски ученици от училище и в училището се сформира група за СИП „Фолклор на етносите“. Групата е хетерогенна и включва ученици от различни етноси. Костадинка е поканена да се включи в дейностите на СИП „Фолклор на етносите“ и е включена в целевата група ученици, застрашени от отпадане. Бяха предприети редица мерки за завръщането на ученичката в училище. Ръководителят на групата г-н Калчев, съвместно с учителите, работещи по проект „Мярка без отсъствия“, посетиха многократно дома на ученичката и се срещнаха с родителите и други местни влиятелни роми. Положителна роля за разрешаване на казуса изиграха и срещите с приятеля на Костадинка и неговите родители, но най-вече участието в групата по фолклор на етносите допринесе за положителната развръзка. В началото Костадинка присъстваше единствено в часове по фолклор на етносите и постепенно започна да посещава и другите учебни часове. Междупредметните връзки, заложили в учебния материал по фолклор на етносите, събудиха интереса на Костадинка, а и на други ученици от ромски произход към различните учебни предмети и извънкласните дейности. Костадинка с голямо желание се включваше във всички дейности и мероприятия на групата по СИП „Фолклор на етносите“ и редовно посещава учебни занятия и завърши успешно учебната година.

Казус: Маргарита е на 14 години и е ученичка в VIII клас на ОУ „Христо Ботев“ с. Т.. Изненадващо след Нова година директорът получава медицинска бележка с диагноза бременност от четиринадесет годишната ученичка. Момичето е кротко и възпитано дете, което не прави безпричинни отсъствия от училище и има сравнително добър успех. Същите наблюдения споделя и класният ръководител на Маргарита. След среща в училището, регионалният координатор заедно с модераторите от близкия Център за развитие на общността и директорката на училището, посещават дома на момичето, където са тя, майка ѝ и баба ѝ. Бабата започна да разказва историята, тъй като майката е с нарушени слух и говор. Тя разказа как преди няколко месеца момчето (баща на детето) дошло от гр. К. да живее при брат си, който бил женен в с. Т. Запознали се с внучка ѝ и започнали да излизат, като той често бил гост в дома им. Маргарита (момичето) представила Джулио (момчето) на родителите си като първото ѝ гадже, което изглеждало като традиционна тийнейджърска история и никой не очаквал тя да се развие в нещо повече, тъй като общността не е традиционна и ранните бракове не са практика. По Коледа станало ясно, че Маргарита е бременна, и момчето заживяло при тях. Модераторът от ЦРО разяснява на майката и бабата на момичето, че ще претърпят санкции от страна на закона, тъй като и дъщеря им, и момчето са непълнолетни. В крайна сметка се взема решение Маргарита да ходи на училище до края на първия учебен срок, а след това да продължи в самостоятелна форма на обучение по здравословни причини, за да завърши основно образование. С това са съгласни както директорката на училището, така и родителите на момичето и самото момиче. След като бебето се роди, то ще бъде отглеждано в семейна среда с помощта на майката на Маргарита, и след като детето навърши 1 година, тя ще може да продължи да учи в средно училище.

Казус: Златка е ученичка в ОУ „Г.Н.И.“, с. Г.И. Няколко поредни учебни години, ученичката пътува често извън страната, което затруднява усвояването на учебния материал и повишаването на успеха ѝ в училище. При многократни разговори с родителите е изяснена важността на образованието и те са убеждавани в способностите и уменията на дъщеря им. През учебната 2012/2013 година, момичето е включено в СИП „Фолклор на етносите“. Учителският колектив работи активно и систематизирано за създаване на подкрепяща среда в класа – следят за участието в различни колективни мероприятия, определят ѝ съученик наставник, включват я в груповата работа в класа, като внимателно диференцират групите и задачите. По този начин ученичката се мотивира, повярва във възможностите си, повишава успеха си в клас и ограничава до минимум отсъствията си от учебните занятия. Успешно завършва началното си образование и продължи в прогимназиалния етап, като активно участва в извънкласните мероприятия.

Казус: Стефан е ученик в четвърти клас. Той е второ дете в шестчленно семейство, със задоволително материално състояние. Още от първи клас ученикът има проблеми с дисциплината и присъствието в учебните часове. Причините за това са, че той не е посещавал детска градина и не е получил нужното семейно възпитание. За да променим неговото отношение към учебно-възпитателния процес положихме доста усилия. Първоначално беше направен индивидуален профил на ученика, за да се открият конкретните причини за поведението му и да се набележат най-подходящите мерки за преодоляването им. Детето беше под ежедневното наблюдение на класния ръководител, на Комисията за борба с противообществените прояви в училище, на Център за обществена подкрепа гр. Садово. За целта класният ръководител положи доста усилия в посока установяването на редовен диалог с родителите на Стефан. От тяхна страна получихме пълно съдействие и подкрепа. Една от мерките, която бе предприета, е те да се канят редовно в часовете. Така на практика родителите можеха да видят поведението и знанията му по отделните учебни предмети. Ефективна мярка се оказаха внезапните посещения на родителите му в училище. Те идваха през междучасията и отстрани наблюдаваха поведението на своя син. Стимулираха го, когато се държеше добре и го наказваха при негативни прояви.

Много важна роля изигра и индивидуалната работа със Стефан., както и включването му в извънучилищни дейности. Особено добре му се отрази личната му и персонална отговорност при поставянето на определени задачи, свързани с проявата на организаторски качества. Голям ефект имаше включването му в СИП „Футбол“, който го мотивира да се отнася сериозно и отговорно към учебно-възпитателния процес. А футболът е неговият любим спорт. Благоприятно се отрази на ученика инициативата на неговите съученици да му подадат ръка, да му помагат при подготовка на домашната работа по различните предмети. Те непрекъснато го търсеха, контролираха и насочваха поведението му в правилната посока. Сега Стефан служи за пример на по-малкия си брат Станислав, който е в първи клас.

Казус: В с. В. запаленият спортист Янко от 5 клас вече не прави толкова много отсъствия, след като обвързаха спорта с посещението на училище. Остава в списъка на застрашени, но не заради отсъствия, а защото успехът му все още е нисък. В началото на учебната година Янко проявява агресия спрямо съучениците си и някои от учителите. След като с помощта на останалите преподаватели, представител на родителския клуб и на ученическия парламент, класният ръководител изготвя индивидуален профил на Янко се набелязват и конкретните

мерки, които биха могли да бъдат приложени в неговия конкретен случай. В резултат от изготвянето на индивидуалния профил се установява, че единствено футболът успява да задържи вниманието му, директорът на училището решава да обвърже отсъствията му и изблиците му на агресия с участието му в спортния отбор. Така детето започва да изразходва излишната енергия в спорта и ритането на топката, а не по време на учебните занятия. В момента се работи с него за повишаване на успеха.

Казус: Радка е ромско момиче в 6 клас на СОУ „Иван Вазов“, гр. В., с добра дисциплина и добър успех, дете, на което може да се разчита и което досега не е определяно като застрашен ученик. Неочаквано открадва якето на своя българска съученичка, Мария и изчезва посред часовете в махалата. Приятелките на Радка (също ромски момичета) са ужасени и много изненадани от случилото се и търсят класния ръководител. Към тях се присъединява и Мария, момичето, чието яке е откраднато – тя е страхотно момиче, включва се във всички мероприятия, председател на Клуба за приятелство, има първо място за есе за толерантността и за традиционно ромско ястие на Василица. Познават се с Радка, уважават се. Семейството ѝ също са уважавани хора в града. Бащата е председател на Общинския съвет. Отиват в махалата и вземат обратно откраднатото палто. Мария е много разумно момиче, ядосва се, но търси обяснение за постъпката на приятелката си. Казва, че от постъпката на един човек не трябва да си вадиш извод за всички роми и това не променя отношението ѝ даже и към самата Радка, която пък може много силно да е искала да има такова палто... „Нарушителката“ обаче от тогава спира да идва на училище. Класният ръководител разбира, че ако е осъзнала какво е извършила, нормално е да се срамува от постъпката си. Проблемът обаче се задълбочава, тъй като съучениците ѝ я игнорират, особено ромските момичета в класа, тъй като се срамуват заради нея - не я искат, не я търсят. Класният ръководител провежда беседа с класа, че всеки може да сгреша. Българчетата в класа са по-склонни да ѝ простят и да не ѝ напомнят, но ромчетата - не.

За да се справи със ситуацията класният ръководител изготвя индивидуален профил и започва да търси причините за случилото се. Установява, с помощта на информация и от другите момичета, както и с посещения в махалата, че семейната среда определено има отношение към случилото се. Радка е изоставена от родителите си. Майката и бащата на Радка са разделени. Разделили са се, когато Радка е била на 1 год. И от тогава за нея се грижи бабата. В началото майката е странствала по градовете, а от няколко години се е върнала в махалата и живее във фургон, на семейни начала с друг мъж, от когото има дете. Радка не е бедна, добре е облечена, живее при бабата в къща, които макар и да не са заможни, я поддържат добре. Определено няма нужда от палто, но не обяснява защо е постъпила така. При всяко посещение на класния ръководител се извинява, казва, че съжалява, но се срамува и продължава да взема медицински бележки и да не идва на училище. Появява се и друг проблем – бабата и дядото, при които живее Радка, казват, че ако не тръгне на училище и остане в къщи – ще я омъжат. А е една от най-добрите в училище.

Бащата живее в гр. Б. Той е доста заможен човек, който обича Радка и се грижи за нея, редовно ѝ праща пари. Той също има друга жена, която приема Радка „като свое дете“. В неговия дом тя има собствена стая, компютър, скъп телефон, хубави дрехи...всичко. Но ги ползва само когато е там. Човекът не ѝ ги дава, понеже като се прибере във В. всичко изчезва при многобройните братовчеди и братовчедки. Той иска да я вземе при себе си, но майката не я дава. Според Радка смята да се обърне към агенцията за закрила на детето. Тя също иска да живее при него, но не ѝ дават и е присъдена на майката, която никога не се е грижила за нея.

След установяване на тези подробности става ясно, че постъпката на Радка е в резултат не на материални нужди, а на необходимостта да привлече внимание и по този начин да изрази проблемите си. Тъй като мнението ѝ като дете, но като основен потърпевш в отношенията между родителите ѝ, не е взето под внимание, тя явно намира начин подсъзнателно чрез тази постъпка да „изкрещи“, че има нужда да бъде чула. Последвалите дейности са в две насоки: от една страна с родителите на Радка, и особено с бащата, за постигане на законово решение на проблема, а от друга, с нейните съученици, които не само трябва да я приемат отново, но и да ѝ помогнат да преодолее срама от постъпката си – да се адаптира отново, да навакса и да не отпадне от училище, което пък би означавало да я омъжат. След разговор с целия клас, наставник на Радка става Мария, която полага всички усилия да убеди останалите съученици, че трябва да я приемат отново. Мария я предразполага и да споделя повече. Това помага на Радка да се адаптира отново, да намери своето място в средата, но сега вече тя споделя и повече, което е предпоставка да се предотвратят подобни ситуации за в бъдеще.

Казус: Албена е в 4 клас на ОУ „Христо Ботев“, с. Л.. Не се разбира със съучениците си, изолирана е от тях. Класният ръководител също не харесва момичето. В един от часовете изчезва мобилен телефон и класният ръководител обвинява Албена. Отива да търси телефона в тях. Бабата, която отглежда Албена, тъй като родителите са в чужбина, е обидена от това отношение и това е капката, която прелива чашата. Въпреки че на следващият ден се казва, че детето, на което е телефонът, просто го е забравило вкъщи и той не е откраднат, бабата заявява, че Албена ще заминава за чужбина, взема отпускното ѝ свидетелство и я спира от училище. Две седмици по-късно обаче се оказва, че Албена няма да заминава в чужбина, но си стои вкъщи.

След проведената среща с бабата на Албена директорът установява проблема. Бабата не възразява детето да тръгне отново на училище: майката ще заминава за чужбина, но не е сигурно че ще вземе Албена, самата баба смята, че за детето е по-добре да ходи на училище. Но иска директорът да гарантира, че детето няма да има проблеми в училище. Тя има доверие в него. Самата Албена също иска да тръгне на училище, макар да е леко разколебана. Исква да стои на един чин със Симона – с останалите не се разбира изобщо. Тя е участвала в СИП-а по ромски фолклор и иска да продължи там, като на лято дойде на фестивала в Търново. Разбират се, че Симона, която е един от лидерите в класа, ще ѝ бъде наставник и ще ѝ помогне не само да навакса с пропуснатия материал, но и да я приемат останалите деца в класа и да я приобщат. Директорът провежда сериозен разговор с класния ръководител да промени отношението си и да не показва пристрастия към учениците. В резултат от положените усилия Албена успешно завършва IV клас и продължава в прогимназиален етап.

ИНТЕРКУЛТУРНО ОБРАЗОВАНИЕ
И ОБРАЗОВАТЕЛНА ИНТЕГРАЦИЯ

Казус: Стефка е в 8 клас и учи в основно училище в гр. Б. (обл. Монтана). През пролетта тя спира да ходи на училище. От разговорите с останалите ученици, класният ръководител разбира, че Стефка се е „омъжила“ и е заминала заедно с мъжа си в с. Р (обл. Бургас), където той си е намерил работа. Стефка не си е взела отпускно свидетелство и директорът я подава като отпаднал ученик.

Класният ръководител и директорът информират за случая регионалния координатор на Център Амалипе. Използвайки широката мрежа от училища, с които Център Амалипе работи, образователният екип се свързва с училището в с. Р, което също работи по Програмата за намаляване на отпадането на ромските деца от училище. Директорът на училището, с помощта на местните неформални лидери, успява да издири новодошлите. В резултат от проведените съвместни разговори, те са убедени, че момичето трябва да бъде записано и да посещава редовно местното училище, за да завърши основното си образование. В противен случай „младоженецът“, който е пълнолетен, ще бъде санкциониран от закона. Стефка е записана в училище, посещава редовно и завършва успешно основно образование, а документите ѝ са изпратени по служебен път от училището, което е напуснала.

А: Мислите ли, че Ученическият парламент допринася за по-активно и по-качествено образование във Вашето училище?

**ИНТЕРКУЛТУРНО ОБРАЗОВАНИЕ
И ОБРАЗОВАТЕЛНА ИНТЕГРАЦИЯ**

От нас зависят много неща в училище, ние понякога даваме идеи на учителите и съучениците си за добри прояви. Търсим тези, които не са на училище, говорим с тях или с техните родители.
Любомир Любомиров, 6 клас, ОУ „Братя Миладинови“, село Черна, обл. Добрич

Ученическият парламент спомага за по-активно включване на учениците в училищния живот. Намалява се дистанцията учител-ученик, като ни прави нас (учениците) по-отговорни и ние се явяваме като посредници при решаване на възникналите конфликти на всички училищни нива.
Десислава Радева, 8 клас, СОУ „Цанко Церковски“, с. Никола Козлево, обл. Шумен

Убедена съм, че създаването и утвърждаването на едно ядро от активни ученици допринася за по-активното и по-качественото образование в нашето училище. От една страна, примерът на инициативните мотивира и останалите да се извоят, а от друга – влиянието, с което членовете на Училищния парламент се ползват в класовете си, води до позитивна промяна в отношението към учебния процес, училището и образованието изобщо. В дейностите привличаме ученици, застрашени от отпадане, и с радост отчитаме, че през последните години нямаме отпаднали ученици.
Валентина Митева, 10 клас, СОУ „Св. Паисий Хилендарски“, град Върбица, обл. Шумен

А: Харесва ли ви да ходите на училище и да участвате в извънкласни дейности? Какво научихте в часовете по СИП „Фолклор на етносите – Ромски фолклор“?

Аз участвам в СИП „Ромски фолклор“ с училище и с голямо желание. Тези часове участвам в извънкласните и са ми най-приятни, защото тук научавам много неща за нашата култура и обичаи. По време на тези часове можем да танцуваме, да покажем какво можем, да дадем всичко от себе си, за да ни харесат.

Любомир Любомиров, 6 клас, ОУ „Братя Миладинови“, село Черна, обл. Добрич

С удоволствие ходя на училище. Това е мястото, където ежедневно се доказвам. Интересите ми извън учебната дейност са разностранни и затова се включвам в много извънкласни дейности. Като член на журналистическия клуб посещавам всички открити занятия и публични изяви на групите по СИП „Фолклор на етносите – ромски фолклор.“ Последният ми репортаж бе свързан с отбелязването на Василица. Всяка среща с групите по СИП ме обогатява със знания за обредността и бита на различните етноси у нас.

Валентина Митева, 10 клас, СОУ „Св. Паисий Хилендарски“, град Върбица, обл. Шумен

Много ми харесва да съм на училище и с голямо желание участвам в извънкласни дейности! В СИП „Фолклор на етносите-Ромски фолклор“ научих много истории от бита на ромите, които не ми бяха известни. С голям интерес участвам в пресъздаването на някои традиции и обичаи от ромския фолклор.

Десислава Радева, 8 клас, СОУ „Цанко Церковски“, село Никола Козлево, обл. Шумен

А: Промени ли се отношението Ви към училището като институция след участието Ви в родителския клуб и в Програмата „Намаляване на отпадането на ромски деца от училище“?

Промени се отношението ми към труда на учителите и усилията, които полагат да задържат всяко дете в училище – далеч от улицата и лошите навици. Едва ли другите институции полагат толкова грижи и усърдие. С участието в програмата на Център „Амалипе“ станах по-активна, общувам свободно с родителите от всички етноси, не се притеснявам да изказвам свободно мнението си, създадох нови приятелства и се забавлявам.

Кристина Работна.

Александрова, родител от СОУ „Св. Паисий Хилендарски“, гр. Върбица, обл. Шумен

Винаги съм имала позитивно отношение към училището като институция и съм се отнасяла, като член на Родителския клуб, с уважение и респект. Това мое убеждение се засили още повече с участието ми в програмата на Център „Амалипе“. Напълно подкрепям създаването на Родителски клуб чрез участието ми в него видях трудностите, пред които са изправени учителите в ежедневието си

Теодора Радева, родител от СОУ „Цанко Церковски“ с. Никола Козлево, обл. Шумен

Да, откакто участвам в родителския клуб, разбирам колко им е трудно понякога на учителите, разбирам, че трябва да се обединим и заедно да накараме нашите деца да участват активно в училищния живот. В едно село училището е много важна институция и ние, родителите винаги се опитваме да помагаме, доколкото можем. Радваме се, че учителите и директорът ни е заинтересован от децата ни и се съобразява с нашето мнение. Учителите посещават домовете ни, разговарят с нас. Поддържаме близки отношения както с учителите, така и с директора на училището.

Тюркян Али Сали, родител от ОУ „Братя Миладинови“, с. Черна, обл. Добрич

А: Виждале ли промяна в нагласата на учениците и родителите към училищната институция след включването Ви в Програмата за намаляване отпадането на ромските деца от училище?

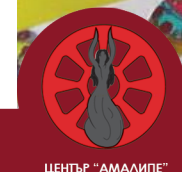
Нагласата ми е изключително в положителна посока, защото след включването на нашето училище в Програмата „Намаляване на отпадането на ромски деца от училище” броят на отпадналите ученици е сведен до минимум т.е. няма отпаднали. Включването на родителите в училищния живот доближава училището до семейната среда и това кара учениците да бъдат по-отговорни към учебния процес. Допълнителен мотив е и участието на учениците в управлението на училището чрез Ученическия парламент, което ги прави по-отговорни и ги мотивира за постигане на по-добри резултати в учебно-възпитателния процес и в извънкласни и извънучилищни дейности, което същевременно дава пример на останалите ученици. Работата на ЦМЕДТ „Амалипе” е ефективна и показва добри резултати!

Ивелина Христова, учител в СОУ „Цанко Церковски”, с. Никола Козлево, обл. Шумен

Във връзка с програмата на център Амалипе и фондация „Америка за България” – „Превенция на отпадането на ромските ученици от училище” в ОУ „Братя Миладинови”, с. Черна преди две години се учреди Родителски клуб и Ученически парламент. Провеждат се периодични съвместни срещи на Училищното ръководство, Ученическият парламент и Родителския клуб за координиране на дейностите по проекта и задълженията от страна на родителите. Това води до повишена ангажираност от страна на родителите към училищните проблеми, интерес и разбиране на училищната политика и задълженията от страна на родителите. Няма по-успешна практика от това, когато покажеш на своите ученици, че тяхното мнение е важно, че те наистина могат да допринесат за подобряване на живота в училище. Децата бяха очаровани, че някой ги пита как може да се направи нещо. Започнаха инициативи, насочени към подпомагане на бедни ученици, насочени към повишаване на здравната култура, изработване на презентации на различни социални теми, като „Ромската жена”, „Мястото на жената в съвременния свят”, „Защо искам да уча” и т.н. Освен това ученическият парламент успя да въвлече и много от родителите в своите инициативи. Членовете на парламента създават свои фейсбук групи, в които живо се коментира животът в училище. Център Амалипе продължава да е член на тези групи и да следи с интерес какво се случва... и разбира се, да помага с каквото може. Ученическият парламент подпомага учителите при работата им със застрашените деца. И най – важното – овластява децата, открива им нови светове. Постигането на висок успех на учениците в училище е задължително условие за участието им в Националния детски ромски фестивал «Отворено сърце» във Велико Търново. Това е много добър и работещ стимул за всеки ученик и освен това е изпитан във времето. Чрез изучаването на приказки, празници, обичаи, песни от ромския фолклор и подчертавайки връзката му с фолклора на другите етноси, се цели всяко дете да намери място в класната стая и в училището, като цяло. Цели се то, заедно със своя родител да не се срамува от произхода си, а напротив – въз основа на него да обогатява училищния живот.

Даниела Станкова, директор на ОУ „Братя Миладинови”, с. Черна, обл. Добрич

А: По какъв начин създаването на Родителски клуб и Ученически парламент създадени по програма на Център „Амалипе“ във Вашето училище мотивира учениците да посещават редовно учебните часове?

Създаването на родителския клуб спомогна родителите да съдействат с желание при решаване на проблемите по задържане на учениците в училище. Чувстват се пряко ангажирани в живота на училището.

Учениците също с желание работят в ученическия парламент и заразяват с ентузиазма си все повече ученици, участват с желание във все повече и различни по тематика инициативи;

И родителите и учениците вече имат по-голямо доверие в училищната институция, започнаха все по-често да ни търсят за помощ, както и да ни съдействат, когато се наложи! Всяка последна сряда от месеца се събира родителския клуб към училището, обсъждаме свършеното през изминалия месец и набелязваме задачите за предстоящия.

Дида Стамболийска,
директор на ОУ „Св.
Кл. Охридски“, с. Алеко
Константиново, обл.
Пазарджик

След „овластяването“ на ученици и родители за пряко участие при вземането на решения за дейностите в училище се наблюдава повишаване на мотивацията на децата в риск от отпадане да не допускат безпричинни отсъствия. Членовете на Родителския клуб и Ученическия парламент осъществяват пряк контрол за посещението на учебните часове и извънкласните дейности. Все още най-големи трудности срещаме с пътуващите ученици, които закъсняват и изпускат училищния автобус. Определено участието на училището ни в програмата постига в голяма степен поставените цели, въпреки че желаната промяна се случва бавно и с известна съпротива от страна на някои учители и родители. Считам, че с последователни и постоянни въздействия върху всички участници в процеса ще засилим доверието в училищната институция. Среците са почти ежесмесечни, а при възникването на проблем или при организиране на училищно събитие се свикват извънредни такива. Използваме и заседанията на Училищното настоятелство и плановите родителски срещи за популяризиране работата на родителския клуб.

Даниела Петкова, директор на ОУ
„Граф Игнатиев“, с. Граф Игнатиево,
обл. Пловдив

Като дейности включваме се в: Училищни дейности и събития при подготовката и организацията и реализирането им; Осъществяване връзката с останалите родители от селото; Участие в обучения, срещи с родители-активисти от други училища. При събиране на фолклорни материали и музейни експонати; Участваме в организирането и провеждането на училищни мероприятия - празници, екскурзии, помагаме в почистване на училището, двора и др. За домашните работи – не можем, но за повишаване на мотивацията им се стремя да поемам отговорности към училището, да се включавам в училищни дейности. Виждаме се често с директора и учителите в училище, чрез лични срещи в училище, посещават ни вкъщи, и по телефона, поне 2-3 пъти в месеца. Доверието на учителите към нас ни ласкае, но ни кара да бъдем по-отговорни, по-инициативни. Изключително полезни за нас са обученията с лектори и успели личности от нашия етнос. Чувстваме се като лидери сред родителите в нашите села. Научихме повече за ролята на училището и семейното възпитание на децата.

Петя Бенчева
Татяна Василева
Борислав Петров

Представители на родителския клуб на ОУ „Васил Левски”, с.
Видраре, обл. София Област

А:Виждате ли промяна в нагласата на учениците и родителите към училищната институция след включването Ви в Програмата за намаляване отпадането на ромските деца от училище?

Промяната е позитивна, тъй като родителите и учениците са станали активна и равнопоставена част от училищния живот. Създаването на Родителски клуб и Ученически парламент в училище повишава капацитета и самоорганизацията на родителската общност, учителите и учениците. Основна цел на съвместната ни работа е повишаване успеваемостта на учениците и намаляване отпадането на ученици от училище. Комуникацията със семействата на застрашени от отпадане от училище ученици е не само от страна на учителите, а и с членовете на родителския клуб. Ученици, които са постигнали добри резултати се включват като наставници на ученици, които имат проблеми. Йовка Рашева, учител в НУ „Хр. Смирненски”, гр. Бяла Слатина, обл. Враца

НУ „Христо Смирненски“ работи по тази програма от дълги години и вече са налице положителни промени в нагласите на голяма част от родителите на учениците, обучаващи се в училището. Създаването на Родителски клуб благоприятства за реализиране на регулярни срещи, свързани с аспекти от училищния живот на децата, както и да работи по случаи на деца, застрашени от отпадане; Чрез създаването на ученически парламент по-големите ученици спазват своите задължения и поведението им в училище става по-отговорно. Работи се целенасочено за редовно посещение на учебните часове от ученици в риск чрез тясно създадената взаимовръзка учител-родител-ученик, с равностойно включване на трите страни.

Промяна в нагласата както на голяма част от родителите, така и на учениците е положителна, чрез включването и активното им участие в училищния живот. Виждайки своята равностойна с учителите роля в дискусиите по даден казус, разбират своята значимост и възможността да допринесат за разрешаването на всеки възникнал въпрос или проблем, стават съпричастни и готови да помогнат при нужда. Обученията за работа в мултикултурна среда, проведени от Център „Амалипе“ са полезни с това, че показват много страни на проблемите в образованието на ученици от различни етноси и варианти за тяхното разрешаване. Споделянето на опит и добри практики между екипи от училища от цялата страна има важен принос за намиране на адекватни модели за работа с ученици и родители в системата на образованието. Образователния екип на Център „Амалипе“ работи прекрасно в този състав, винаги са оказвали съдействие при възникнали проблеми и са отговаряли компетентно на задаваните от нас въпроси. Разчитаме това ползотворно за нас сътрудничество да продължи и занаят в името на децата, които са нашето бъдеще.

Евгени Ангелов, директор на НУ „Христо Смирненски“, гр. Бяла Слатина, обл. Враца

AMERICA FOR BULGARIA FOUNDATION

Фондация Америка за България

Фондация „Америка за България“ подпомага укрепването на динамична пазарна икономика и демократично общество в България и подкрепя страната в постигане на пълния ѝ потенциал на успешна и модерна европейска нация.

Фондация „Америка за България“ развива дългогодишните традиции на доброжелателство и приятелство между народите на САЩ и България и чрез много от своите програми насърчава контактите между хората на двете страни, както и обмяна на идеи и знания.

Фондацията възплащава щедростта на американския народ и се придържа към най-високите американски стандарти за етика, прозрачност и изконни ценности.

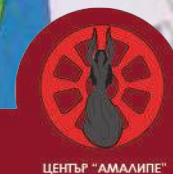

Всяко дете МОЖЕ да бъде отличник!

ИНТЕРКУЛТУРНО ОБРАЗОВАНИЕ И ОБРАЗОВАТЕЛНА ИНТЕГРАЦИЯ

ИНТЕРКУЛТУРНО ОБРАЗОВАНИЕ
И ОБРАЗОВАТЕЛНА ИНТЕГРАЦИЯ

ЦЕНТЪР "АМАЛИПЕ"

ЦЕНТЪР ЗА
МЕЖДУЕТНИЧЕСКИ
ДИАЛОГ И
ТОЛЕРАНТНОСТ
"АМАЛИПЕ",
В. ТЪРНОВО

В.Търново 5000
п.к.113,
тел: 062/600 224,

е-поща:
office@amalipe.com,
www.amalipe.com,

AMERICA FOR BULGARIA
FOUNDATION
Фондация Америка за България

